

sabb. Hálásabb. Jól meg lehet tölteni indulattal és szenvedéllyel. Mikor odaérsz, hogy... „de addig sírva, kínban, mit se várva, mégiscsak száll új szárnyakon a dal, s ha elátkozza százszor Pusztaszer, mégis győztes, mégis új és magyar.” Itt, érted? Jó magosra. Ezt fel kell csapni. *(Elkomorodik.)* Érdekes, szavaltam én ezt egyszer diákkoromban, de nem nyertem meg vele a versenyt. Talán azért, mert egy kicsit elhadartam. Ez a vers, vigyázz, könnyen elsodorja, magával rántja a szavalót, pedig ezt, azt hiszem, a legnagyobb szenvedéllyel is tagoltan kell mondani: „fülemben forró ólmot öntsetek, legyen az új, az énekes Vazul”... *(Nagyon komor.)* El kell tudnod hitetni a hallgatósággal, hogy te is képes volnál elviselni a forró ólmot. Szilárd egyéniség, férfias kiállás kell ehhez a vershez... Persze a másikhöz is... De az talán áttetszőbb. Biztonság kedvéért tanulj meg mind a kettőt! *(Nagyot sóhajt.)* Vagy miért nem énekelsz valami tancdalt?

VEGE

HÉZSÓ FERENC RAJZA